

Udgift af 57 053 000 Kr. Dertil kommer Udgifter under Indenrigsministeriet til Indkvartering og Udskrivning, 1 300 000 Kr. Vi har derefter paa Budgettet for næste Aar en Udgift til Militæret paa 58 353 000 Kr. Det er altsaa Militærudgifterne, og de kan ikke beregnes paa anden Maade, det er ogsaa Venstres gamle Maade at beregne dem paa.

Hvad er nu disse Militærudgifter værd? Der var for nogle Dage siden en Officer, som tog sin Afsked, fordi han ikke vilde gøre Tjeneste i en Hær, som han kaldte en Operettehær. Der er altid Officerer, som er utilfredse, naar vi faar en Militærorbning, og dette, at en Officer er utilfreds med den, behøver ikke at betyde, at den er daarlig. Men Spørgsmaalet er blot: Findes der andre Officerer, som anser den for god? Ja, der findes en eneste, nemlig en kommanderende General i København; men det har ikke været os muligt at afpine Forsvarsministeren, hvad denne ene har sagt, vi har faaet at vide, at han har billiget Ordningen, men ikke mere. Jeg henstiller til den højtærede Minister, da alle andre Officerer har sagt, at Hærloven er ubrugelig, men der er en, som siger, at den er god, at Ministeren forbarmer sig over os og lader os faa denne Udtalelse af ham, den ene. Naar vi skal have en Ordning, som medfører en Udgift paa 58 Millioner, og der er en eneste Officer, som synes, at Ordningen er god, kan det dog ikke være mindre, end at vi faar hans Udtalelse — kom med ham! Hvorfor holde det hemmeligt? Jeg gentager, hvad Officererne udtaler i deres Medlemsblad: den nye Militærorbning vil betyde en Mængde unyttige Udgifter i Fredstid og Strømme af hensigstløst udgydt Blod i Krigstid. Men den ene siger, den er god; maaske er hans Udtalelser saa vægtige, at de kan ændre vort Syn paa Militærudgifterne — jeg tror det ikke; men hvorfor holde det hemmeligt?

Vi mener, at den Militærorbning, vi har, er ikke blot unyttig, men ogsaa skadelig, at den er en Fare. Vi ved, at vi er suveræne, og at Danmark baade som Medlem af Folkeforbundet og ved i sin Tid at tiltræde Haager-Konventionen uden at træde sine Forpligtelser for nær kan afruste. Det Forslag, Socialdemokraterne har stillet om en Politiorbning til 7½ Mill. Kr., er saaledes, at det fuldt ud opfylder de Forplig-

telser, Danmark har. Denne Ordning, som vil koste 7½ Mill. Kr., vil betyde, at vi vil faa frigivet mægtige Værdier. Militæret raader i Dag efter Statsregnskabets Tal over Arealer og Bygninger til 73 Mill. Kr., Munderingssager til 41 Mill. Kr. og andre Værdier til 176 Mill. Kr., eller 290 Mill. Kr. i alt. Nu er jeg vel klar over, at disse Penge kan ikke indvindes. Jeg tror, at Frederiksberg Slot er opført til nogle Millioner, det er imidlertid neppe nogen god Handelsartikel i Øjeblikket, men det kunde frigives til andet Formaal. Men Socialdemokraternes Forslag betyder set i Forbindelse med de Værdier, som frigives, en anelig Besparelse i Udgift, og naar vi efterhaanden faar fjernet Ventepengene, vil det i Henhold til de foreliggende Tal betyde en ren Besparelse.

Der forestaar mægtige Udgifter i den nærmeste Tid. Hvad Statsgælden angaar, er Forholdet det, hvis jeg har set rigtigt, for de tidligere Laans Vedkommende — jeg vil bede den højtærede Finansminister se efter, om de Tal, jeg nævner, er de rigtige, idet man ikke altid har de rette Kilder —, at vi i Aarene fra 1925 til 1928 skal tilbagebetale Statslaan paa 145 Mill. Kr. og i Aaret 1931—32 Statslaan paa 110 Mill. Kr. Den højtærede Minister nikker. Saaledes staar vi, at hvis vi ikke sikrer os paa anden Maade, skal vi allerede i Aarene 1925—28 se os om efter nye Statslaan, som, uden at Statsgælden behøver at stige, vil betyde en Forøgelse af Rentebeløbet, i alt Fald meget let kan komme til det. Vi mener da, at et Skridt henimod at tilvejebringe Balance vil være, at Statens Virksomheder forrenter sig, at Militærudgifterne spares, og at vi søger hurtigt at komme af med en saa trykkende Statsgæld som den, vi har at drages med.

Vi mener derfor, det er nødvendigt hurtigt at naa til en Afvikling gennem en Formuebeskatning. Jeg har hørt, at denne Formuebeskatning af Venstres Talere betegnes som en Konfiskation. Jeg vilde ønske, man kunde faa at vide, hvor Grænsen mellem Beskatning og Konfiskation ligger. Der maa jo være en Grænse. For hvis det at beskatte Formue er Konfiskation, har vi konfiskeret adskillige Gange, og saa har den højtærede Finansminister været med til at konfiskere paa lignende Maade.